

وانه‌ی ۹۵: چاوپیداخشانه‌وه ۳ موسا: یاسای پارسای خودا

ده‌رچوون ۱-۲۰

ئیس‌تا پلانمان وایه به‌رده‌وام بین له چاوپیداخشانه‌وه‌مان له په‌یامی پیغه‌مبه‌ران، مورژده‌ی خووش که‌وا پیمان نیشان د‌هدات چوون گونا‌هباران ده‌توانن ب‌بن به راستودرووست به‌رامبه‌ر خودا. هیش‌تا چاو به ت‌ه‌ورات ده‌خشینین، ئه‌و په‌رتوکه‌ی خودا له ب‌یری پیغه‌مبه‌ر موسای چه‌سپاند. وه‌ک بینیمان، ت‌ه‌وراتی موسا زور به به‌هایه بۆ ه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی چه‌ز ده‌که‌ن راستی بزائن، چونکه ئه‌و ب‌نه‌مایه‌یه که خودا دایمه‌زراند تا‌کو بتوانین له‌ه‌موو شتیک پالپشتی بکه‌ینه‌وه که گویمان لی‌ ده‌بی‌ ئایا له خوداوه‌یه یان نا.

له‌سه‌ره‌تای ت‌ه‌ورات، بینیمان چوون با‌پیره‌گه‌وره‌مان ئاده‌م گونا‌هی ئه‌نجام دا. گونا‌ه‌که‌ی بۆ ه‌موو نه‌وه‌کانی بلا‌بووه‌وه وه‌ک نه‌خوشیبه‌کی درم، بووه‌ مایه‌ی مه‌ینه‌تی و مردن و سزای تاهه‌تایی، ه‌ر وه‌ک په‌روه‌ردگار خودا پیش‌تر ئاگادرای کردبووه‌وه. به‌لام سوپاسی خودا ده‌که‌ین چونکه نووسراوی پیروز ده‌فرموی: **له‌کوئی گونا‌ه زور بوو، نیعمه‌ت زور زیاتر بوو. (رؤما ۵: ۲۰)** به‌لی، له ه‌مان رۆژی ئاده‌م و چه‌وا گونا‌هیان کرد، خودا نیعمه‌تی خوی رایگه‌یاند که‌وا رۆژیک پرگاری ده‌ریک ده‌نیریتته جیهانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م پرگار بکات له‌و نه‌فره‌تی گونا‌ه ه‌ینای.

له‌ وانه‌ی چاوپیداخشانه‌وه‌مان، بینیمان خودا بانگی ئیبراهیمی کرد و به‌لئینی پی‌ دا بیکات به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی نوئی که‌وا پیغه‌مبه‌ران و پرگاری ده‌ره‌که‌ی لیوه ه‌لسی. بۆیه ئیبراهیم کورپیکی بوو، ئیسحاق، ئه‌ویش کورپیکی بوو به‌ناوی یاقوب، ئه‌ویش دوازه‌ کورپی بوو که‌وا دوازه‌ هۆزه‌که‌ی ئیسرائیلیان پیک ه‌ینا.

ئیس‌تاش با به‌رده‌وام بین له چاو خشانه‌وه‌که‌مان بۆ ئه‌وه‌ی ببینین چوون خودا نه‌وه‌کانی ئیبراهیم، گه‌لی ئیسرائیلی به‌کار ه‌ینا بۆ ئه‌وه‌ی مرقایه‌تی فی‌ر بکه‌ن په‌روه‌ردگار خودا چونه و گونا‌ه‌باران چ ریگایه‌ک بگرنه به‌ر بۆ ئه‌وه‌ی رزگاریان بی‌ت له دادوهری راستودرووستی خودا. وانه‌ی ئه‌مرؤمان به‌ناوی (یاسای پارسای خودا)یه.

له‌ دیراسه‌تمان له ت‌ه‌ورات، بینیمان خودا وای کرد گه‌لی ئیسرائیل ب‌بن به‌ بنده له‌خاکی میسر بۆ ماوه‌ی چوار سه‌د سال، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئیبراهیمی راگه‌یاندبوو زور له‌وه پیش. کاتی که‌ کاتی دیاری کراوی خودا هات، موسای بۆ گه‌لی ئیسرائیل نارد. موسا پیاویکی ئیسرائیلی بوو که‌وا له‌ناو مالی فیرعه‌ون گه‌وره بووبوو، پاشای خرابه‌کاری میسر.

خودا موسای بۆلای فیرعه‌ون نارد بۆ ئه‌وه‌ی پی‌ بلی، (په‌روه‌ردگار خودا ده‌فرموی: (واز له‌ گه‌له‌که‌م بی‌نه با ب‌رۆن بۆ ئه‌وه‌ی بمپه‌رستن!)) به‌لام فیرعه‌ون گالته‌ی پی‌ کرد و ووتی، (په‌روه‌ردگار کی‌یه؟ ه‌رگیز نایه‌لم گه‌لی ئیسرائیل ب‌روات!) بۆیه، خودا ه‌یز و شکۆمه‌ندی خوی ناساند به‌ فیرعه‌ون و میسیریبه‌کان به‌ نۆ په‌تای ترسناک که‌وا به‌سه‌ر خه‌لکی ئه‌و خاکه‌ هات جگه‌ له‌گه‌لی ئیسرائیل. به‌لام، ئه‌و نیشانه و موعجیزانه‌ی خودا ئه‌نجامی دا له‌پیش فیرعه‌ون وای نه‌کرد تۆبه‌ بکات و گوپرایه‌لی وشه‌ی موسا بی‌ت. خودا به‌ موسای فرموو، (په‌تایه‌کی تر به‌سه‌ر فیرعه‌ون و میسر د‌ینم. له‌پاش ئه‌وه، پرگاتان پی‌ د‌هدات!) له‌ ب‌یرتانه ئه‌و په‌تایه‌ چی بوو؟ به‌لی، مردنی تۆبه‌ره کورپه‌کانی ه‌موو مالیک بوو.

به‌و شیوه‌یه بینیمان خودا ه‌موو تۆبه‌ره‌یه‌کی مالی فیرعه‌ون و ه‌موو مال‌ه‌کانی میسریبه‌کانی کوش‌ت. به‌لام تۆبه‌ره‌کانی گه‌لی ئیسرائیلی پرگار کرد، له‌به‌ر خوینی به‌رخه‌که که‌وا ئه‌وان له‌ گوپرایه‌لی فرمانه‌که‌ی خودا بوون و چوارچپوه‌ی ده‌رگای مال‌ه‌کانیان پی‌ ساوی. خودا خوی به‌لئینی دا: **(خوین‌ه‌که‌ش بۆتان ده‌بی‌ت به‌ نیشانه له‌سه‌ر ئه‌و مال‌انه‌ی ئیوه ت‌ییدان، کاتیک خوین‌ه‌که‌ ده‌بینم، به‌سه‌رتان ت‌ییده‌په‌رم، ئیتر لی‌دانی له‌ناوچوون ئیوه ناگریتته‌وه.) (ده‌رچوون ۱۲: ۱۳)** بۆیه، له‌به‌ر خوینی به‌رخه‌که خودا به‌سه‌ر ئه‌و خانووه‌کانی ئیسرائیل تی‌په‌ری و تۆبه‌ره‌کانیان نه‌کوش‌ت. خودا به‌م شیوه‌یه گه‌لی ئیسرائیلی پرگار کرد له‌ ده‌ستی فیرعه‌ون.

وهك بېنیمان، چیرۆکی پوژنی پهسخه مانایهکی قولتری ههیه له رزگارکردنی گهلی ئیسرائیل له دهسهلاتی فیرعون. له بهر ئهوهی نووسراوی پیرۆز دهفرموی: **جا ئەم شتانهیان وهك پهندهسهههات، بۆ ئاگاداری ئیلمهش نووسراوه، كه كۆتایی پوژگار بۆمان هاتوووه (۱ کۆرنسۆس ۱۰: ۱۱)** چیرۆکی خوینی بهرخهکه کهوا گهلی ئیسرائیل به چوارچپوهی دهرگای خانوهکانیان ساوی تاکو خودا نۆبهرهکانیان بهئیلتهوه و نهمرن و رزگاریان بکات له فیرعون نیشاندهره. نیشاندهری رېښگای رزگاربوونه لهلایه خوداوه دامهزراوه تاکو گوناهباران رزگار بکات له شهیتان، ئهوه نهخشهکیشهی که زۆر خراپتره له فیرعون.

ووشه ی خودا پیمان نیشان دهدات که ههمو نهوهکانی ئادهم وهك کۆیله وان. پهنگه ههنديکتان بیر بکهنهوه، (بهلی، دهزانین که کۆیله ی خوداین!) بهلام ئهوه بیره ناگونجی لهگهله ئهوهی پهروهردگار عیسا رایگهیناند له ئینجیل و فرموی، **(پاستی راستیان پئی دهلیپ، ههر کهسیک گونا بکات کۆیلهی گوناوه.) (یوحنا ۸: ۳۴)** له بهر ئهوهی ههمو نهوهکانی ئادهم کۆیلهی گوناهن، ههروهها کۆیلهی شهیتان له بهر ئهوهی شهیتان گهورهی گوناوه. ئهوهی بی گومانه ئهوهیه ههر کهسیک کۆیلهی شهیتان بیته هیچ

رېښگایهکی نییه خوی رزگار بکات! ئایا کۆیلهیهک دهتوانی خوی رزگار بکات؟ ئایا دهتوانی شتیك بداته گهورهکهی تاکو ئازادی بکات؟ پهنگه ئهوه لهگهله گهورهیهکی باش کار بکات، بهلام لهگهله گهورهیهکی وهك شهیتان کار ناکات. وهك فیرعون، شهیتان ههرگیز رېښگای نادات کۆیلهکانی ئازاد بن! ههرگیز! ئای چۆن ئیلمهی نهوهکانی ئادهم نهفرهت لی کراوین! کهس ههیه رزگارمان بکات له دهسهلاتی شهیتان که کردوومانی به کۆیلهی خوی؟ بهلی، ستایش بۆ خودا، رزگاری دهريک ههیه! خودا یهکیکی بۆمان ناردوووه که دهتوانی رزگارمان بکات! ئهوه کهسه رزگاری دهري بهیژ و پاستودرووسته، عیسا مهسیح، کهوا له ئاسمانه وه هات، ئهوهی که ههمو پیغه مبه رانی خودا گهواهی بۆ دهدهن.

له تهورات، خویندمانهوه چۆن خودا بهلئینی دا سهری شهیتان پان بکاتهوه له رېښگای رزگاری دهري پیرۆزهکهوه کهوا له پاکیزهیهک له دایک دهبیته. له زه بوورهکان، خویندمانهوه پیغه مبه ر داود چۆن نووسی که ئهوه رزگاری دهري، ئهوهی خودا پئی دهلی کورپی خوی، دهخریته بهر مردنهوه به شیوهیهکی سامناک – کهوا ئهشکه نجه دهدریته و دهست و پئی کون دهکریته! له ئینجیل زۆرمان خویندمانهوه دهبراره ی ئهوه رزگاری دهري سه رسوپهینه ره. ئهوه عیسا ی کورپی مه ریه مه، ئهوهی ژیانیکی تهواو ژیا و پاشان مرد له سه ر خاچه که له پیناوه گوناوه کانمان و دووباره له گۆره وه هه لسا یه وه. بهلی، عیسا ئهوه که سه یه که نووسینهکانی پیغه مبه رانی خودای هینایه دی کهوا زۆر له وه پيش دهبراره ی رزگاری دهري گوناهباران نووسیبویان.

ووشه ی خودا به عیسا ی مهسیح دهلیته (بهرخ ی خودا). وهك ئهوه بهرخانه ی له پوژنی پهسخه سه رده بردرین – عیسا خوینی خوی پرشت تاکو رزگارمان بکات له دادوهی. نزیکه ههزار و پینچ سه د سال له پاش ئهوهی خودا گهلی ئیسرائیلی رزگار کرد به خوینی بهرخیک له یه کهم پهسخه دا، خودا رېښگای دا نهوهکانی ئادهم عیسا له خاچ بدن، مهسیحی پاستودرووست. له پوژنی جهژنی پهسخه بوو که له خاچ درا. بویه، وهك چۆن عیسا هیمایه که ی قوربانیهکی ئیبراهیمی هینایه دی، به هه مان شیوه، عیسا هیمای بهرخ ی پهسخه ی هینایه دی. ئهوه خه لکه ی له خاچیان دا له و پوژنه له نه زانیدا بوون، بهلام خودا پلانی بۆ قوربانیهی مهسیح دانا بوو پيش ئهوهی جیهان درووست بکات. **(تهماشای ئاشکر کردنی عیسا ی مهسیح ۱۳: ۸ و کرداری نیردراوان ۳: ۱۷ بکه)**

عیسا تهواوترین و دوایه مین قوربانیهی بۆ گوناوه. خوینی عیسا ی مهسیح ئهوه سزایه شه رعیه یه که خودا داوای ده کرد بۆ ئهوهی نهوهکانی ئادهم رزگار بکات له دهسهلاتی گوناوه. به هه مان شیوه نووسراوه پیرۆزهکان پاده گه پینی: **مهسیحی قوربانیهی پهسخه مان سه رپردرا. (۱ کۆرنسۆس ۵: ۷)** وانا، بۆ ئیلمه سه رپردرا. چونکه کاتی هیشتا لاواز بووین، مهسیح له کاتی دباریکراودا له پیناوه خوانه ناسان مرد. له بهر ئهوهی به دهگمه ن کهسیک له پیناوهی مروقیکی پاستودرووست دهمریته، لهوانه یه له پیناوهی مروقیکی باش کهسیک بویریت بمریت. بهلام خودا خۆشهویستی خوی بۆ سهلماندین: هیشتا گوناهبار بووین مهسیح له پیناوه مان دا مرد!

(رؤما ۵: ۶-۸)

با چيرؤكى په سڅه به جى بيلين و با له بيرمان بيت چى فيريووين سه بارهت به ياساى پارسا كه وا خودا به خشى به گه لى ئيسرائيل. له تويژينه وه كه مان له تهورات بينيمان كه خودا پيرؤزى و شكؤمهندى خؤى بؤ موسا و گه لى ئيسرائيل ئاشكرا كرد له دهشت و كيؤدا، دابه زيه سهر چپاى سينا له ناو ئاگر و هوره تريشفه و بروسك. بهو شيوه يه خودا ده راسپارده كهى خؤى و چن راسپاردهى تريشى به خشى به گه لى ئيسرائيل كه وا پيى دهوترى (ياساى موسا). خودا فه رمانى پييان دا و فه رموى: (ده بيت په روه ردگار خوداتان پر به دلتان و گيانتان و بيرتان خؤشتان بوى. ناييت هيچ خودا يه كى ترتان هه بيت به رامبه رم! ناييت بت بوخؤتان دروست بكن! ناييت ناوى په روه ردگار خوداتان بؤ كارى خراپه به كار بين! يادى پؤزى شه ممه بكن و پيرؤزى بكن! ده بيت دراوسپه كهت وهك خؤتان خؤش بويت: پريزى دايك و باوكتان بگرن! نه كوژن! داويزن پيسى مه كهن! مه دن! به درؤ شايه تى مه دن له دژى دراوسپه كهت! چاومه پره مالى دراوسپه كهت!) خودا ئه ووشانه ي خسته سهر ئه و راسپارده پيرؤزانه: (ئه وهى هه موو شه ريعهت بپاريزيت و ساتمه له يه كيكيان بكات، ئه وا له هه موويدا تاوانباره!) (ياقوب ۲: ۱۰) (هه ر كه سيك له هه موو نووسراوى سپاره كانى تهورات نه چه سپيت بؤ په پره و كردن، نه فرهت لى كراوه!) (كه لاتيا ۳: ۱۰) ئه مه ئه وه يه كه ئه و ياسا پارسا يه خودا به موساى به خشى رايده گه ينى!

ئايا ئه م ياسا پارسا يه خودا پاراستوه كه وا داواى ئه وه دهكات كه به ته واوى كامل بيت له بير و وشه و كرده وه - له پؤزى له دايك بوونته وه تا پؤزى مردنت؟ هه موو پؤزيك و هه موو كاترميرك، شه و پؤز، ده بيت په روه ردگار خوداتان پر به دل خؤش بويت، پر به گيانت و پر به بيرت. هه روه ها ده بيت دراوسپه كهت وهك خؤت خؤش بويت! ئايا ئه م ياسا پيرؤزهت جى به جى كردوه؟ من و تو ده زانين كه جى به جيمان نه كردوه! نووسراوى پيرؤز ده فه رموى: كهس بى تاوان نييه، ته نانهت يه كيكيش! (رؤما ۳: ۱۰) ئه گه ر بليين گونا همان نييه، ئه وا خؤمان هه لده خه له تينين و راستى له ئيمه دا نييه. (۱ يوحنه نا ۱: ۸) كه سمان هه رگيز هه موو شتيكمان جى به جى نه كردوه كه خودا داواى دهكات، له بهر ئه وهى هه موومان له سرووشتيكى گونا هباروه له دايك بووين.

په ننگه هه ندى كهس بپرسن: ئه گه ر كه سمان نه توانين ياساى موسا جى به جى بكن، ئه ي بوچى خودا پيماى به خشى؟ ئايا خودا ده يه وى هه موومان له ناو بچين؟ نه خير. خودا خؤشه ويستيه، نايه وى كهس له ناو بچى! ئه ي باشه، بوچى خودا راسپارده پيرؤزه كانى به خشى به گونا هباران، له كاتيكدا به ته واوى ده يزاني كهس ناتوانى بيان پاريزى؟ مه به ست له و راسپارده چه؟ خودا وه لامى ئه و پرسپاره داوه ته وه كاتى ده فه رموى: به كردارى شه ريعهت كهس له لاي بى تاوان ناييت، به لكو گونا به هؤى شه ريعهت ده ناسريت. (رؤما ۳: ۲۰) به لام نووسراوه كه هه مووى كردؤته به ندى گونا، تاكو ئه و به لئنه ي به هؤى باوه ر دراوه له عيساى مه سيح، بدرئته ئه وانى باوه ر ده هينن. (كه لاتيا ۳: ۲۲)

بؤيه بؤمان به درده كه وى كه خودا راسپارده پيرؤزه كانى به خشى به گونا هباران، بؤ ئه وهى ناته واويماى به رامبه رى پشان بدات، و پيويستيمان بؤ عيساى مه سيح نيشان بدات ئه وى له باتى ئيمه ئه و نه فره تيه ي گونا هيناي كيشاى. له نيوان مرؤفدا، په روه ردگار عيساى مه سيح تاكه كه سه كه وا ياساى پيرؤزى پاراست كه وا خودا به موساى به خشى. وهك بينيمان، عيسا زؤر جياواز بوو له نه وه كانى ئادم، له بهر ئه وهى سرووشتى گونا هبارى نه بوو. عيسا وشه ي تا هه تايى خودا يه كه وا له ئاسمانه وه هاته خواره وه بؤ ئه وهى له پاكيزه يه كه له دايك بيت. عيسا جه سته يه كى وهك ئيمه ي له خؤگرت، به لام سرووشتى خراپه كارى ئيمه ي له خؤنه گرت. له بهر ئه وه كاتى له سهر زه وى بوو، ده يتوانى به فه رموى: (وا بير نه كه نه وه من هاتووم تهورات يان پيغه مبه ران پووجه ل بكه موه، نه هاتووم بؤ پووجه ل كرده وه، به لكو بؤ ته واو كردن.) (مه تا ۵: ۱۷) زانيت عيسا چى فه رموى؟ ئه وه راستيه كى قول و سه رسورپه يته ره. عيسا فه رموى كه هاتؤته جيهانه وه بؤ ته واو كردنى ياساى پارسا كه وا خودا به موساى به خشى! ده زانى ئه وه ماناى چه؟ عيسا شتيكى بؤمان كرد كه وا ئيمه ي نه وه كانى ئادم هه رگيز نه مانده توانى بوخؤمانى بكن! ياساى پارساى خوداى جى به جى كرد، و له پاش ئه وه، خويناى خؤى رشت له سهر خاچه كه بؤ ئه وهى ئه و نه فره تيه ي ياسا كه له شويناى ئيمه بچيؤى و رزگارمان بكات له دادوه رى

پاستودرووستی خودا!

عیسا شایه‌نی ئه‌وه نه‌بوو بمرئ له‌بهر ئه‌وه‌ی هه‌رگیز گوناھی ئه‌نجام نه‌دابوو. به‌لام، بۆ ئه‌وه‌ی پلائی پزگاریبونی ته‌واو بکات که‌وا خودا به‌لئینی دابوو له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌رانیه‌وه، په‌روه‌ردگار عیسا و به‌ئیراده‌ی خۆی ژیانی خۆی به‌خشی له‌پیتاوی ئیمه. و له‌پاش ئه‌وه‌ی خوینی خۆی رشت بۆ ئه‌وه‌ی قهردی گوناه‌کانمان بداته‌وه، خودا هه‌لیسانده‌وه له‌مردن له‌پۆژی سییه‌م دا! بخوینه‌وه نووسراوی پیرۆز چی راده‌گه‌ئینی سه‌باره‌ت به‌مه. ده‌فهرموئ: تاوانبارکردن بۆ ئه‌وانه‌ نییه که له عیسا‌ی مه‌سیح‌دان!... چونکه ئه‌وه‌ی له‌ توانای ته‌ورات نه‌بوو، له‌وه‌ی به‌جه‌سته لاواز بوو، خودا ئه‌نجامی دا کاتی سه‌باره‌ت به‌گوناه کوره‌که‌ی خۆی له‌ شیوه‌ی جه‌سته‌ی گوناه‌بار نارد، له‌ جه‌سته‌دا گوناھی تاوانبار کرد. (رۆما ۸: ۱ و ۳)

هیوا‌ی خۆت به‌چی هه‌لواسیوه؟ ئایا پشت به‌ موژده‌ی خۆشی خودا ده‌به‌ستی ده‌رباره‌ی پزگاری ده‌ری پاستودرووست که‌وا سزای گوناه‌کانی تۆی چیژت؟ یاخود هیشتا پشت به‌ کرده‌وه (چاکه‌کانی) خۆت ده‌به‌ستی؟ له‌بیرت نه‌چی وشه‌ی خودا چی راده‌گه‌ئینی کاتی ده‌فهرموئ: هه‌ر که‌سیک له‌ هه‌موو نووسراوی سپاره‌کانی ته‌ورات نه‌چه‌سپیت بۆ په‌په‌وه‌کردن، نه‌فهرت لیکراوه! مه‌سیح ئیمه‌ی له‌ نه‌فهرتی شه‌ریعت کړییه‌وه، به‌وه‌ی له‌ پیناوماندا بووه نه‌فهرت... تاکو هه‌ر که‌سیک باوه‌ری پێ به‌هینیت له‌ناو نه‌چیت، به‌لکو ژیانی تاهه‌تایی هه‌بیت! (گه‌لاتیا ۳: ۱۰، ۱۳ و یوحنا ۳: ۱۶)

له‌ دیراسه‌تی داها‌توو چاوخشانه‌وه‌که‌مان ته‌واو ده‌که‌ین له‌ نووسراوه پیرۆزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران و ده‌بینین چۆن عیسا‌ی مه‌سیح هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی جی به‌ جی کرد که‌وا پیغه‌مبه‌ران پیشبینیان کرد سه‌باره‌ت به‌و، و به‌و شیوه‌یه‌ ده‌رگایه‌کی پزگاریبون و ناشتی کرده‌وه بۆ نه‌وه‌کانی ئاده‌م! با خودا توانای بینینی ناوه‌پۆکی ئه‌وه‌ی ئه‌م دیراسه‌تمان کرد بداتی و یارمه‌تیت بدات ئه‌م به‌لئینه‌ی وشه‌یتان به‌بیر بینه‌وه: تاوانبارکردن بۆ ئه‌وانه‌ نییه که له عیسا‌ی مه‌سیح‌دان! (رۆما ۸: ۱)

گړنگترینی پرسیاره کانی ئەم وانیه:

۱. خودا به موسای فەرموو، (په تايه کی تر به سەر فیرعون و میسر دینم. له پاش ئەوه، پښگاتان پښ دەدات!) له بیرتانه ئەو په تايه چی بوو؟
۲. ئایا کۆیله یه ک ده توانی خۆی پزگار بکات؟
۳. کهس هیه پزگارمان بکات له دهسه لاتی شهیتان کهوا کردوومانی به کۆیله ی خۆی؟
۴. ئایا ئەم یاسا پارسایه ی خودات پارسا تووه کهوا داوای ئەوه دهکات که به ته واوی کامل بیت له بیر و وشه و کرده وه — له پوژی له دایک بوونته وه تا پوژی مردنت؟
۵. ههروه ها ده بیت دراوسی کهت وه ک خۆت خۆش بویت! ئایا ئەم یاسا پیروژهت چی به چی کردووه؟
۶. ئایا خودا ده یه وی هه موومان له ناو بچین؟
۷. بۆچی خودا پاسپارده پیروژه کانی به خشی به گونا هباران، له کاتی کهدا به ته واوی ده یزانی کهس ناتوانی بیانپاریزی؟ مه بهست له و پاسپاردانه چیه؟
۸. عیسا چی فەرموو؟ ده زانی ئەوه مانای چیه؟
۹. ئایا پشت به موژده ی خۆشی خودا ده بهستی ده باره ی پزگاری ده ری پاستودرووست کهوا سزای گونا هه کانی تو ی چیژت؟ یا خود هیشتا پشت به کرده وه (چاکه کانی) خۆت ده بهستی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئەم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به رهه م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org